

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Juan Carlos Castrejana López

Strona pozwana: Ayuntamiento de Vitoria

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 5 pkt 1 porozumienia ramowego UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, które w przypadku nadużyć wynikających z wykorzystywania kolejnych umów na czas określony nie gwarantują w sposób generalny członkom personelu tymczasowego – inaczej niż ma to miejsce w identycznym wypadku w przypadku osób zatrudnionych w administracji na podstawie umowy o pracę – prawa do utrzymania stosunku zatrudnienia na podstawie krótkotrwałej umowy o pracę na czas nieokreślony, czyli prawa do zajmowania dotychczasowego stanowiska do czasu jego obsadzenia w sposób regulaminowy lub jego likwidacji zgodnie z przewidzianą ustawowo procedurą?
- 2) W razie udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi przeczącej, czy zasadę równoważności należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy może uznać, iż w przypadkach stwierdzenia nadużycia wynikającego z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony dwie sytuacje – sytuacja osoby zatrudnionej w administracji na podstawie umowy o pracę na czas określony i sytuacja członka personelu tymczasowego – są podobne, czy też przy ocenie podobieństwa sąd krajowy winien wziąć pod uwagę czynniki inne niż tożsamość pracodawcy, identyczność lub podobieństwo świadczonych usług czy fakt, że umowa o pracę została zawarta na czas określony, takie jak na przykład szczególnie charakter stosunku zatrudnienia – czy powstał on na podstawie umowy o pracę czy też powołania – albo uprawnienie organów administracji do samodzielnej organizacji ich funkcjonowania, które uzasadniają odmienne traktowanie obu tych sytuacji?
- 3) Na wypadek udzielenia na dwa powyższe pytania odpowiedzi przeczącej, czy zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stosowna sankcja winna zostać rozważona i nałożona w tym samym postępowaniu, w którym stwierdza się nadużycie wynikające z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony, w ramach właściwego postępowania incydentalnego, w którym strony mogą formułować wnioski, przedstawiać uwagi i przeprowadzać dowody, które uznają za celowe, czy też przeciwnie, dopuszczalne jest, aby poszkodowanego skierować w tym celu na drogę nowego postępowania administracyjnego i – w razie potrzeby – sądowego?

⁽¹⁾ Załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. (Dz.U. L 175, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 5 maja 2015 r. – Stock '94 Szolgálató Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Sprawa C-208/15)

(2015/C 236/37)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stock '94 Szolgálató Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1. lit. a) i c), art. 14 ust. 1, art. 24 ust. 1 art. 73, art. 78 lit. b) I art. 135 lit. b) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) należy interpretować w ten sposób, że dostawa towarów i udzielenie pożyczki, których dokonano zgodnie z umową zawartą między instytucją integrującą i integrowanym producentem stanowią odrębne i niezależne transakcje (distinct and independent) dla celów podatku VAT lub w ten sposób, że jest to jednolita (single) transakcja, której podstawa opodatkowania obejmuje, oprócz świadczenia wzajemnego za towary objęte dostawą, odsetki za udzieloną pożyczkę?
- 2) Jeżeli drugi sposób interpretacji jest zgodny z dyrektywą VAT, czy dyrektywę tę można interpretować – jeśli chodzi o jednolita (single) transakcję, która obejmuje dostawę towarów podlegającą podatkowi VAT i świadczenie usług zwolnione z podatku VAT – w ten sposób, że transakcja stanowi wyjątek od zasady ogólnego charakteru podatku VAT? Jeżeli tak to jakie kryteria muszą wystąpić?
- 3) Czy na odpowiedź na powyższe pytania ma wpływ, a jeśli tak to w jakim zakresie, okoliczność, że instytucja integrująca może świadczyć nowe usługi na rzecz integrowanego producenta, zgodnie z umową i na jego wniosek lub może nabywać produkty rolne produkowane przez integrowanego producenta?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

Odwołanie wniesione w dniu 6 maja 2015 r. przez Rzeczpospolitą Polską od wyroku Sądu z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie T-257/13, Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej**(Sprawa C-210/15 P)**

(2015/C 236/38)

Język postępowania: polski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rzeczpospolita Polska (Przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 25 lutego 2015 r. w sprawie T-257/13 Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/123/UE z dnia 26 lutego 2013 r. (notyfikowanej jako dokument nr C(2013) 981) wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽¹⁾, w części wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwoty 28 763 238,60 EUR oraz 5 688 440,96 EUR, wydatkowane przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w obu instancjach.